

ноетъ не имъ помогнале, а ги оставиле да се убиятъ до кракъ; но, и сега, когато Римлянитѣ притязавале всичко, искале да усвоятъ кжщитѣ и земята имъ. Впрочемъ Ромулъ много остро отговорилъ на прозбата имъ, за това тѣ се разгнѣвиле и се раздѣлили на двѣ крила: и инкогнито отишле съ едното крило противъ войската, която била до градъ Фидиния, а съ другото ратувале противъ Ромула. Уиитѣ близо до Фидиния, бѣха побѣдили двѣ хиляди Римляни, и тутакси ги умъртвили; обаче Ромулъ ги побѣдилъ, за това изгубиле повече отъ осемъ хиляди душъ. Вторий пжтъ воювале около Фидиния, и всичкитѣ исповѣдвале, че повечето отъ побѣдата принадлежела на Ромула, който въ този случай показалъ голѣмо искусство, дързновение, развилъ извънредно юначество и чудесна чловѣческа бързина. Нѣкои историци приказвагъ, че убититѣ сж биле до четринадесетъ хиляди душъ, отъ които повече отъ половината Ромулъ саморжчно ги убилъ, Плутархъ ни казва пакъ, че то е съвсѣмъ баснословие, или съвсѣмъ неимовѣрно. Тѣзи басна казва той, че се уподоблява съ онова гдѣто въ старо врѣме Мессинитѣ за да се възхвалятъ казвале, че Аристомель три пжти принеселъ жертва отъ по сто юнци\*) противъ Лакедемонцитѣ. Тогазъ Ромулъ като обърналъ Уиитѣ на бегъ, та оставилъ да бѣгатъ ония, които се избавиле, послѣ се завърналъ да ратува противъ този градъ. Уиитѣ обаче, не сж могле да седатъ срѣща голѣмото си злощастно при-

---

\*) Жертва, която се прѣнасвала отъ юнакътъ, който саморжчно убивалъ сто врагове.